

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

TOM, DICK EN HARRY
(Tom, Dick and Harry)

klucht in twee bedrijven

door

1880
Ray Cooney

Vertaling : John Vermeulen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.2947

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE B6

Opgelet de vertaalrechten zijn aan SABAM te betalen

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TOM, DICK EN HARRY* op te voeren moet de naam van auteur *RAY COONEY* ; vert. *John Vermeulen* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/23
ISBN 978- 90-385-09884

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Ray Cooney
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3à4 dames – 5à6 heren)

TOM KERWOOD : Vlot type, jonge dertiger.

LINDA KERWOOD : Aantrekkelijk, verstandig en vinnig, twintig-plusser.

DICK KERWOOD : Een gezellige schelm.

HARRY KERWOOD : Vindt zichzelf een geniaal type, gezet.

KATERINA : Kosovaarse immigrante, jonge dertiger, stevig en aantrekkelijk, veel zelfvertrouwen.

ANDREAS : Tachtigjarige Kosovaarse immigrant, verweerd, gebogen lopend.

AGENT DOWNS : Alledaags type, jonge veertiger. (kan eventueel door een vrouw worden gespeeld)

MEVROUW POTTER : ‘Deftige’, zakelijke dame, vijftiger.

BORIS : Gezette Oost-Europeaan, veertiger, Maffia type.

N.B.: Als **KATERINA**, **ANDREAS** en **BORIS** Albanees praten, worden hun dialogen fonetisch weergegeven, gevolgd door de vertaling in vet. Die vertaling opdat de betrokken acteurs zouden weten wat ze zeggen.

DECOR

Plaats van de actie is de woning in Deurne van **TOM** en **LINDA KERWOOD**, een klassiek burgerhuis met een etage. De inrichting is smaakvol modern. De voordeur bevindt zich in de achterwand. Rechts daarvan een kapstok voor jassen. Links achter een trap naar een overloop met de deur naar het appartement van Dick Kerwood. Links van de trap een venster dat op de achtertuin uitkijkt, links van dat venster de deur naar de keuken. Rechterwand achteraan de slaapkamerdeur, Zijwand rechts de deur naar de eetkamer. Midden een opklapbed. Midden links een fauteuil met rechts daarvan een tafeltje met daarop een draadloze telefoon. Andere meubelen naar eigen inzicht, ze hebben geen functie in het stuk. Tegen de wand een goed zichtbare klok die vijf over negen aanwijst wanneer het doek opgaat. De klok loopt gedurende beide bedrijven.

N.B.: Gedurende het eerste bedrijf wordt door **TOM** en **LINDA** gerefereerd naar de klok. Tijdens de pauze moet de klok bijgesteld worden omdat de actie zonder onderbreking verloopt. Bij de aanvang van het eerste bedrijf is het venster naar de tuin gesloten.

EERSTE BEDRIJF : De ochtend van een mooie lentedag.

TWEEDE BEDRIJF : Onmiddellijk op de eerste aansluitend.

TIJDSTIP : Het heden.

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer het doek opgaat, is het podium verlaten. Het is een zonnige lentemorgen. De lopende klok wijst 09.05 h aan. De deuren van de keuken en de badkamer staan open. TOM komt op vanuit de slaapkamer. Hij heeft de broek aan van een kostuum, sokken en schoenen. Hij is bezig zijn haar te drogen met een handdoek.)

TOM : *(roept in de richting van de keuken)* Wat zei je daar?

(LINDA komt op uit de keuken, ze draagt de rok van een mantelpakje en een blouse, ze heeft een document in de hand en een pen. LINDA en TOM zijn zichtbaar opgewonden)

LINDA : De stelen van sauspannen?

TOM : De stelen van sauspannen moeten altijd naar achter gedraaid staan, ja?

LINDA : Correct! *(ze duidt iets aan op het document)* Elektrische apparaten?

TOM : Dat ken ik vanbuiten. Elektrische apparaten moet je buiten het bereik van kinderen houden en je moet ze opbergen als je ze gebruikt hebt, liefst in een schuif met een slot. De apparaten, bedoel ik. Goed hè? *(gaat op het opklapbed zitten)*

LINDA : De eerste hulp doos?

TOM : *(zelfvoldaan)* We hebben er twee, Linda. De ene ligt in onze badkamer en de andere in het appartement van Dick.

LINDA : Tien op tien, Tom! *(ze gaat naast TOM zitten op het opklapbed, praat als terloops)* Als ik het goed begrepen heb, dan heb jij vandaag niks speciaals te doen?

TOM : *(nonchalant)* Niet echt, nee. En jij?

LINDA : Ook niet echt, nee.

TOM : *(eveneens nonchalant)* Waarom ben je dan niet naar kantoor?

LINDA : Waarom loop jij niet op de werf met zo'n raar ding op je kop achter een

kruiwagen met bakstenen?

TOM : *(nonchalant)* Gewoon, omdat ik een kind geadopteerd heb.

LINDA : *(nonchalant)* O ja? Wel, ik heb er ook eentje geadopteerd.

TOM : *(nonchalant)* Ah ja, da's waar ook. *(er valt een korte pauze en dan roepen ze samen vol vreugde)* We hebben een baby geadopteerd! *(ze lachen en knuffelen elkaar)*

(in de keuken begint een waterketel te fluiten)

LINDA : Tijd voor een kopje thee. Hoe laat is het eigenlijk? *(ze loopt naar de keuken)*

TOM : Vijf over negen. Jezus! Over vijfenvijftig minuten is dat mens er al. Hoe heette ze ook weer?

LINDA : *(vanuit de keuken)* Mevrouw Potter.

TOM : O ja, mevrouw Potter. *(praat als een indiaan)* Great Big chief Adoptie Bureau *(roept in de richting van de keuken)* Als mevrouw Potter niet houden van meneer en mevrouw Kerwood, mevrouw Potter hen allebei scalperen!

LINDA : *(op met twee koppen thee, ze sluit de keukendeur met een elleboog achter zich, praat ernstig)* God, ik hoop maar dat ze onze aanvraag goedkeurt.

TOM : *(grijnzend)* Natuurlijk zal ze dat, ze zal ons geweldig vinden. *(af naar de slaapkamer)*

LINDA : *(gaat in de deuropening van de slaapkamer staan)* Zij is de baas, alles hangt af van dit gesprek, ons hele verdere leven en dat van de baby!

TOM : *(op, zijn hemd aantrekkend)* Luister; iedereen van dat bureau vindt ons geschikt, we zijn met vlag en wimpel door alle testen gerold. Mevrouw Potter wil alleen nog maar weten of het kind in een stabiele omgeving terecht zal komen.

LINDA : Stel dat ze het hier maar niks vindt. Ik word niet goed als ik eraan denk!

TOM : Linda, we wonen in een tof huis!

LINDA : Ja, maar we huren het alleen maar. Dat was trouwens een van hun eerste vragen, of we een eigen huis hadden.

TOM : Maar we zijn toch van plan het te kopen? We hebben die ouwe een bod gedaan en daar is hij nu over aan het nadenken.

LINDA : We hebben die ouwe al een half dozijn keren een bod gedaan en hij heeft het

iedere keer afgewimpeld!

TOM : Dan doen we toch een nieuw bod? Hij heeft ons al de toelating gegeven om een serre in de tuin te zetten, dat is toch een goed teken?. En vergeet niet dat we de bovenverdieping onderverhuren. Dat betekent een extra inkomen, ook al in ons voordeel.

LINDA : *(een beetje gerustgesteld)* Ach ja, je zult wel gelijk hebben. *(opeens)* Zeg, over bovenverdieping gesproken; waar zit die leegloper van een broer van jou? Ik heb hem nog niet gezien vanmorgen. *(ze loopt de trap op)*

TOM : Hij zal nog in zijn bed liggen.

LINDA : Ik wil hem er niet bij hebben als mevrouw Potter hier is. *(ze hamert op de deur van de flat en duwt haar open, roept)* Dick, luie flikker! Zou je niet eens uit je nest komen?

TOM : Nu ik eraan denk, ik heb hem niet meer gezien sinds hij vrijdag de camionette is komen lenen.

LINDA : Hij zal wel liggen te maffen met een of ander scharreltje.

TOM : De gelukkige zak! *(loopt naar de slaapkamer en af terwijl LINDA hem boos nakijkt)*

LINDA : Als je hem eerder ziet dan ik, verwittig hem dan uit het gezicht te blijven terwijl mevrouw Potter hier is.

TOM : Geen probleem.

LINDA : Als hij zijn vuile moppen begint te vertellen, dan laat ze ons een straathond adopteren in plaats van een kind.

TOM : Oké, oké!

LINDA : En zeg hem ook maar dat hij eindelijk eens zijn achterstallige huur mag betalen!

TOM : *(komt op, bezig een das om te doen, gebaart naar de das)* Wil je die eens even knopen?

LINDA : *(legt een knoop in zijn das)* Wat een familie!

TOM : Gaan we daar weer over beginnen?

LINDA : Harry is in ieder geval al even erg.

TOM : Er mankeert niks aan Harry, en hij heeft nu z'n eigen appartement.

LINDA : O ja? Waarom slaapt hij dan twee keer per week op ons opklapbed?

TOM : Komaan Linda, wees nu eens even serieus. Je weet dat hij niet anders kan omdat zijn huisbazin hem niet binnen laat als hij zat is.

LINDA : Waardeloos!

TOM : Hij heeft in ieder geval een job, hij heeft heel wat succes in het Stuivenberg ziekenhuis..

LINDA : Jaja, als derde assistent portier.

TOM : Een goeie start om carrière te maken.

LINDA : Ja, dat zal wel. Hij is begonnen als EERSTE assistent portier! Ik kan niet geloven dat jullie dezelfde genen hebben.

TOM : Dick en Harry zijn van een overschotje gemaakt.

LINDA : *(is klaar met het knopen van TOMS das)* Zo, dat ziet er goed uit. *(kijkt om zich heen)* Zijn we niets vergeten?

TOM : Maak je niet nerveus, het komt allemaal wel goed. *(hij trekt LINDA tegen zich aan)*

LINDA : Bloemen! *(rukt zich los)* Ik ben bloemen vergeten!

TOM : Geen paniek, ik loop wel even naar de winkel. Tijd genoeg.

LINDA : Nee, ik zal zelf wel gaan. Zorg jij maar dat je fatsoenlijk gekleed bent. Ik pak even mijn handtas. *(terwijl ze naar de slaapkamer loopt, gaat de voordeurbel, ze kijkt op haar horloge)* Dat kan mevrouw Potter nog niet zijn, het is nog veel te vroeg. *(ze gaat de voordeur open maken)*

DICK : *(opkomend)* Dag schoonzusje, ik ben de sleutel vergeten. *(kust LINDA op de wang)*

LINDA : O, jij bent het maar.

DICK : Niet te enthousiast tegen je familie, hè?

LINDA : Jij bent familie van hem, en niet van mij. *(ze gebaart naar TOM en gaat af naar de slaapkamer)*

DICK : *(roept haar na)* Is er thee?

LINDA : Nee, er is geen thee!

(DICK legt zich languit op het opklapbed)

TOM : We hebben het druk, de dame van het adoptiebureau komt om tien uur.

DICK : Een kind dat het geluk heeft mij als oom te hebben, heb je daar al eens aan gedacht?

TOM : Ik denk niet dat we daar reclame mee gaan maken.

LINDA : *(komt op met haar handtas bij zich, richt zich tot DICK)* Zorg jij maar dat je naar boven bent als die dame hier is! *(zoekt in haar handtas naar haar portemonnee)*

DICK : Geen probleem, ik wou je alleen maar bedanken voor het lenen van de camionette en je de sleutels teruggeven. *(geeft de sleutels aan TOM)*

LINDA : *(vindt haar portemonnee, ze geeft TOM een snelle kus)* Bon, ik blijf niet lang weg. *(tegen TOM)* Vergeet je haar niet te kammen! *(tegen DICK)* En jij!

DICK : Ja, schatje?

LINDA : Je bent al drie weken te laat met de huur!

DICK : *(tegen TOM)* Heb ik de huur nog niet betaald deze maand?

TOM : Je hebt het gehoord.

DICK : God, wat vliegt de tijd toch voorbij. Ik zal je vandaag nog een cheque schrijven.

LINDA : En vergeet hem niet te tekenen deze keer! *(af langs de voordeur)*

DICK : De schoonzuster die uit de hel kwam.

TOM : *(op uit de slaapkamer, bezig gel in zijn haar te smeren)* Zeg dat maar niet als ze het kan horen.

DICK : Hoeveel ben ik je schuldig voor de camionette? *(hij staat op, pakt het kopje thee van Linda en gaat in de fauteuil zitten)*

TOM : Ach, stomme kwiet, je bent toch familie?

DICK : Neenee, ik sta erop. Ik heb het ding het hele weekend gebruikt en ik heb er flink wat mee verdiend.

TOM : Hoezo? Je ging toch alleen maar een vriend helpen wat meubelen te verhuizen?

DICK : Heb ik dat gezegd?

TOM : Wel ja, naar zijn nieuwe appartement.

DICK : Ik ben naar Calais geweest.

TOM : *(verrast)* Naar Calais? Met mijn camionette?

DICK : Om sigaretten te halen. *(slurpt van de thee)*

TOM : Dick... je hebt toch niks illegaals gedaan mag ik hopen?

DICK : Ach nee, de douane heeft het veel te druk om zich bezig te houden met een paar

sigaretten in een camionette.

TOM : Hoeveel sigaretten?

DICK : Het juiste aantal weet ik niet meer.

TOM : Ongeveer dan.

DICK : (*schokschouderend*) Zo'n tweehonderd.

TOM : Jij reed helemaal naar Calais voor tweehonderd sigaretten?

DICK : Nee, natuurlijk niet.

TOM : Tweehonderd pakjes dan?

DICK : Ook niet.

TOM : Wat dan? Tweehonderd wat? Sloffen?

DICK : Tweehonderd dozen.

TOM : Hoeveel zitten er in een doos?

DICK : Wat? Sigaretten, pakjes of sloffen?

TOM : Sigaretten natuurlijk! Hoeveel sigaretten zitten er in de pakjes in de sloffen in die verdomde tweehonderd dozen?!

DICK : Euh, laat me denken... Iedere doos bevat (*onverstaanbaar*) sloffen en iedere slob bevat (*onverstaanbaar*) pakjes. Twintig sloffen per karton, dat zijn... vierhonderdduizend sigaretten.

TOM : (*verbijsterd*) Heb jij vierhonderdduizend sigaretten door de douane gesmokkeld? Ben jij op je kop gevallen?

DICK : Een makkie, en ze zijn zo verkocht.

TOM : Maak dat die rommel uit mijn auto is, nu direct! (*smijt de autosleutels naar Dick*)

DICK : Nee, luister: het is mijn beurt om iets voor jou te doen. Zeker nu je binnenkort een extra mond te vullen hebt. Ik geef je de helft van de opbrengst voor het lenen van de auto.

TOM : Ik wil geen cent van de hele verdomde opbrengst!

DICK : Een kist cognac misschien?

TOM : Ik wil geen... wat was dat? Cognac? Zeg dat het niet waar is! Hoeveel kisten?!

DICK : Niet meer dan een half dozijn, je zou een grotere camionette moeten kopen.

TOM : Jij onnozele klojo! Als Linda hierachter komt gaat ze door het dak! Maak dat die bazaar boven staat, nu direct!

(TOM werkt DICK naar de voordeur, als hij de deur opent, staat HARRY daar in een ziekenhuis overall en met vier volle zakken van Aldi bij zich)

HARRY : *(tegen TOM)* Aha grote broer! *(tegen DICK)* Aha medium broer!

DICK : *(tegen HARRY)* Aha kleine broer!

TOM : Sorry, Harry, maar je komt op een slecht moment. Ik verwacht de dame van het adoptiebureau.

HARRY : *(werkt zich voorbij TOM en zet de zakken neer)* Ik weet het, daarom ben ik hier juist. Ik kom je een grote dienst bewijzen, kameraad.

TOM : *(zuur)* Ik zit niet bepaald op jullie diensten te wachten vandaag!

HARRY : Nee, maar op deze wel! *(tegen DICK)* Wedden?

TOM : Vergeet het maar.

HARRY : *(dwingt TOM te gaan zitten)* Jij wou toch je eigen huis, hè?

TOM : Harry, alsjeblieft!

HARRY : *(met aandrang)* Dit ga je geweldig vinden. *(tegen DICK)* Hij gaat dit geweldig vinden.

DICK : *(tegen TOM)* Je gaat dit geweldig vinden. *(tegen HARRY)* Laat horen, kameraad.

HARRY : *(tegen TOM)* Willen jij en Linda nog altijd dit huis kopen?

TOM : Harry, daar hebben we het allemaal al over gehad, de eigenaar vraagt veel te veel.

HARRY : Hoeveel?

TOM : Minstens vierhonderdduizend euro. *(tegen Dick)* En wil jij nu eens maken dat die sigaretten boven geraken?

HARRY : *(geïnteresseerd)* Sigaretten?

DICK : Ik heb een tripje naar Calais gemaakt.

HARRY : Geen problemen gehad?

DICK : Geen enkel.

HARRY : Ik kan er wel wat verpatsen voor jou.

DICK : En de cognac?

HARRY : Ben ik zo kwijt.

TOM : Zeg eens, ik ben er ook nog!

HARRY : Sorry. Wat dit huis betreft-

TOM : *(onderbrekend)* Daar wil ik niks over horen! *(tegen DICK)* En wat jij moet doen is nu direct mijn auto leegmaken. *(tegen HARRY)* En ik wil dat jij maakt dat je hier wegkomt.

DICK : Niet jagen, me niet opjagen. *(tegen HARRY)* Wat wou je zeggen over dit huis?

HARRY : *(tegen TOM, in z'n schik met zichzelf)* Wat zou je ervan vinden als ik je zou zeggen dat je dit huis kunt kopen voor minder dan tweehonderdduizend euro?

TOM : Ik zou zeggen dat je iets verkeerd gesnoven hebt in het ziekenhuis.

HARRY : Ik heb een geweldig plan.

TOM : Ik heb je eerder al gezegd dat ik met jouw plannetjes niks te maken wil hebben.

HARRY : Maar dit is een winnend lot!

TOM : *(tegen DICK)* Dat zei hij ook al over die Franse wijn. Ik heb nog altijd vijfhonderd liter in de kelder liggen.

DICK : Hoe kon Harry nu weten dat vinaigre Frans was voor azijn?

HARRY : Precies, je kunt niet altijd winnen. Maar deze keer is het raak! *(hij haalt een stuk papier boven)*

TOM : *(pakt zuchtend het papier aan, dan ongeduldig)* Een lijst met eigendommen?

HARRY : Allemaal huizen die er hier in de buurt te koop staan. Voor minder dan driehonderdduizend kun je hier niets fatsoenlijks vinden, waar of niet?

TOM : Natuurlijk niet, dat is juist de reden waarom die ouwe iedere keer mijn bod afslaat.

HARRY : *(wijst op het papier)* Kijk daar eens!

TOM : *(leest)* Betonstraat 26.

HARRY : Drie slaapkamers, twee badkamers, een nieuwe keuken, een mooie grote tuin...

TOM : *(onderbrekend, kortaf)* Jaja, klinkt geweldig.

HARRY : En kijk nu eens naar de prijs!

(TOM kijkt naar de prijs, met grote ogen)

DICK : Betonstraat, dat doet een belletje rinkelen.

TOM : *(lezend, verbaasd)* Honderdtachtigduizend euro? *(kijkt op naar HARRY die triomfantelijk grijnst, DICK grist het papier uit zijn hand om het te bekijken,*

TOM tegen HARRY) Wat is er verkeerd aan dat huis?

HARRY : Niks, het is gewoon een goeie zaak.

DICK : Wacht eens even, Betonstraat... Is daar destijds niet iets vreselijks gebeurd?

HARRY : Dat klopt, een paar jaar geleden. De slachter van de Betonstraat, noemden ze het in de krant.

DICK : Dat is het! Een jong koppel dat het huis gekocht had, vond verschillende in stukken gesneden lichamen die begraven waren in de tuin.

HARRY : Het waren maar twee lichamen, ze vonden een hoop losse onderdelen.

(TOM kijkt ongelovig van de een naar de ander)

DICK : Ze konden de lichamen niet identificeren omdat ze al jaren geleden in kleine stukjes gezaagd waren-

TOM : *(onderbrekend)* Wacht! Wacht! In zo'n huis willen Linda en ik niet wonen!

HARRY : Natuurlijk niet, ik gebruik het alleen maar als voorbeeld. Dat jonge koppel verkoopt het huis nu en de prijs is zo laag vanwege die moorden. En dat is hetgene dat me op een idee bracht.

TOM : *(gelaten)* Wat voor idee, Harry?

HARRY : Luister, het is mijn beurt om jou een dienst te bewijzen. Binnenkort moet jij een extra maag gaan vullen, ja?

TOM : Ga verder!

HARRY : Ik werk in een ziekenhuis, ja? Welnu, ik heb daar een paar keer per week dienst in het dodenhuisje. Als ik nu eens een lijk kan meenemen? *(TOM staart hem sprakeloos aan)* Je weet wel, zo'n lijk waar de studenten mee bezig geweest zijn. Als we dat nu eens hier onder de veranda begraven? *(gebaart naar het venster)* Alfie en de jongens beginnen volgende week toch aan je nieuwe serre? Wel, ze vinden het lijk, paniek! De politie erbij, de hele buurt op stelten! En voor je het weet zakt de prijs van het huis als een slappe pudding ineen. Vervolgens kunnen jij en Linda gemakkelijk geld lenen voor het voorschot.

(HARRY is bijzonder zelfingenomen. TOM kijkt ongelovig naar DICK en weer

naar HARRY, hij barst vervolgens in lachen uit en blikt naar DICK opdat die mee zou doen, daarna kijkt hij weer naar HARRY)

TOM : *(stopt opeens met lachen)* Maar je méént het! *(tegen DICK)* Hij méént het!

DICK : Ik vind het een verrekt goed idee.

TOM : Zijn jullie nu helemaal gek geworden? Jullie zijn verdomme criminele maniakken! Van wie hebben jullie dat in godsnaam meegekregen?

DICK : Ik ben er zeker van dat onze ouwe het ook een goed idee gevonden zou hebben.

TOM : Jaja, jij met je vierhonderdduizend sigaretten! *(tegen HARRY)* En jij met je lijk! Jullie zijn een schande voor de Kerwood familie!

DICK : Jij was er in je jongere jaren anders ook niet vies van!

TOM : Dat mag dan zo zijn, maar ik heb op tijd ingezien dat ik verkeerd bezig was, of niet soms? Maak dat mijn auto uitgeladen is en verdwijnt uit m'n ogen! *(hij werkt DICK naar de voordeur)*

DICK : Oké, oké. Zeg Harry, wat was dat nu ook weer dat jij gesnoven hebt in het ziekenhuis?

TOM : Maak dat je wegkomt!

(DICK verdwijnt)

HARRY : Ik vind het spijtig dat jij het zo ziet.

TOM : Jaja, ik ben je heel dankbaar, Harry. Ik weet dat je mij en Linda alleen maar probeert te helpen. Maar wil je dat volgende keer doen met iets waardoor we niet voor jaren de bak kunnen invliegen?

HARRY : Ik zie niet in hoe het verkeerd zou kunnen lopen.

TOM : Ja, dat dacht Jack the Ripper ook. Ga jij maar terug naar je ziekenhuis, ik laat je wel weten hoe het afloopt met de baby.

HARRY : Oké dan. Ik zou zeggen: veel geluk. Het zal lollig zijn als er hier zo'n hummeltje rondkruipt.

(TOM opent de deur voor hem)

Er is nog één ding.

TOM : Wat?

HARRY : Wat moet ik nu doen met dat lijk?

(een pauze terwijl TOM dit laat bezinken, dan doet TOM de deur gedeeltelijk weer dicht, trekt HARRY er twee passen van weg)

TOM : Dat lijk?

HARRY : Wel ja, dat lijk van het ziekenhuis.

TOM : *(ongelovig)* Het lijk van... Je bedoelt toch niet... Heb jij echt een lijk meegenomen?

HARRY : Dat had ik nodig voor ons plan.

TOM : *(roept)* Maar we HADDEN geen plan! *(hij herstelt zichzelf snel)* Oké, oké, hij is je broer, Tom, kalm blijven, kalm blijven... Harry, hoe heb je dat lijk uit het ziekenhuis naar buiten gekregen?

HARRY : In de koffer van mijn auto.

TOM : *(zichzelf onder controle houdend)* In de koffer van je auto, oké.

HARRY : In een stevige zak.

TOM : In een stevige zak, ja natuurlijk.

HARRY : Luister jong, die gozer is dood. 't Is alleen maar een lijk.

TOM : *(houdt zichzelf nog altijd onder controle)* 't Is alleen maar een lijk... Waar staat je auto, Harry?

HARRY : Voor het huis, achter jouw camionette.

TOM : *(blijft nog altijd kalm)* Achter mijn cam... aha. Oké, jouw auto staat voor het huis achter mijn camionette geparkeerd met een lijk in een zak in de koffer, heb ik dat goed begrepen?

HARRY : Nee, niet helemaal. Mijn auto staat voor je huis, maar de zak met het lijk ligt in je achtertuin. *(gebaart naar het venster, Tom kijkt langzaam naar het venster)* Ik laadde het lijk eerst uit om daarna het modus operandi te bespreken met jou.

TOM : *(gaat eindelijk door het lint)* Ben jij op je kop gevallen?! Jij onnozele, stomme kalkoen! *(geeft een klap op zijn eigen voorhoofd)* En dat allemaal juist

vandaag! Jij idioot! Mevrouw Potter is op komst! Jij... jij... Een dooie! In mijn-! En juist vandaag als we-! Heb jij nu zagemeel in je kop?! (*hij begint met de vuisten op de kussens van het opklapbed te rammen*)

HARRY : Zo agressief heb ik jou nu nog nooit gezien, Tom.

TOM : Jij mag voor mijn part de dolle koeienziekte krijgen! (*hij loopt voorbij HARRY en steunt zijn voorhoofd tegen de deur van de eetkamer*)

HARRY : Hij is echt helemaal dood, als het dat is waar jij je zorgen om maakt.

TOM : (*kreunt luidop*) Helemaal dood! (*slaat zijn hoofd tegen de deur*)

DICK : (*komt op door de voordeur, worstelend met een zware doos*) Zeg, zou je me niet beter helpen? (*krijgt TOM in de gaten*) Wat heeft hij nu weer aan de hand?

HARRY : Hij vind mijn idee niet zo geweldig.

TOM : (*tegen DICK, gebaart naar HARRY*) Die... die kloefkapper heeft een zak met een lijk in mijn tuin gegooid!

HARRY : Ik heb hem al zes keer uitgelegd dat die vent helemaal dood is.

TOM : Ik wéét dat een lijk dood is, mafketel!

HARRY : Al meer dan een jaar, hij werd bewaard in de vriezer.

TOM : (*grijpt HARRY bij de arm*) Ik wil het niet weten!

DICK : Zo agressief heb ik hem nog nooit gezien.

HARRY : Dat heb ik hem ook al gezegd.

TOM : (*slaat de handen voor de ogen*) Moeder! (*ploft neer in de fauteuil, zijn hoofd in de handen*)

DICK : (*zet zijn doos neer op het opklapbed*) Hebben we het hier echt over lijken?

HARRY : Laten we zeggen; onderdelen van een lijk.

TOM : (*opkijkend, zwak*) Onderdelen van een lijk?

HARRY : Je weet hoe het eraan toe gaat aan die universiteiten.

TOM : Nee Harry, dat weet ik niet, mijn doktersdiploma is onlangs ingetrokken. Waarom heb je alleen maar onderdelen van een lijk?

HARRY : Wel, dat komt omdat het ziekenhuis allemaal verschillende afdelingen heeft.

DICK : Je bedoelt zeker zoiets als neus keel en oren, hartziekten, gewrichten...

HARRY : Ja, en tanden, magen, darmen, nieren, allemaal specialiteiten.

DICK : Dat klinkt zinnig.

HARRY : Dus, wat doen ze? Ze zagen de lijken in stukken om ze te kunnen verdelen.

Een lever voor de ene afdeling, een been voor de andere, een penis voor weer een andere.

TOM : *(roepend)* Ik heb het al begrepen!

HARRY : En als ze ermee klaar zijn, dan verpakken ze ieder onderdeel in een soort verband.

DICK : Maken ze er een grabbelton van of wat?

HARRY : *(tegen TOM)* Waar is je schop?

TOM : *(houdt zich met moeite kalm)* Harry, er is maar één vent die wel eens begraven zou kunnen worden in mijn tuin!

DICK : Tom, als ik jou was zou ik hier maar eens goed over nadenken.

TOM : *(kijkt DICK aan)* Correctie: er zouden wel eens twee venten begraven kunnen worden in mijn tuin! *(haalt diep adem, dan tegen HARRY)* Jij rijdt nu je auto naar achteren, je pakt de zak met dat lijk – pardon, met de onderdelen van dat lijk – en je maakt dat je er terug mee naar het ziekenhuis komt! Nu direct!!

HARRY : Sorry, maar dat gaat niet.

TOM : O jawel, dat gaat heel goed!

HARRY : Ze denken daar dat ik het meegenomen heb om het te laten cremeren.

TOM : *(verstomd)* Cremeren...

HARRY : 's Maandags is het lijkendag.

TOM : *(niet begrijpend)* Lijkendag?

DICK : Zoals Valentijnsdag, en moedertjesdag, en vaderdag...

TOM : Hou je bek, jij! *(tegen HARRY)* Waarom breng je die zak dan niet naar het crematorium?

HARRY : Daar denken ze dat het lijk al afgeleverd werd.

TOM : *(geforceerd rustig)* En waarom zouden ze dat denken, Harry?

HARRY : Omdat ik hen in plaats van het lijk een opgerold karpet in een zak bezorgde.

DICK : *(tegen TOM)* Onze Dick kent iedere truc, hè?

HARRY : Ze hebben die karpet meteen gecremeerd. De as is al uitgestrooid.

(TOM loopt langzaam tot bij de achterwand en bonkt met zijn hoofd tegen de muur)

DICK : Harry, je bent geniaal!

HARRY : Wil je de rest van het plan horen?

DICK : Natuurlijk!

TOM : *(pakt de doos van het opklapbed)* Wat jij moet doen is deze rommel verstoppert en je verder overal tussenuit houden! *(smijt de doos naar DICK)*

DICK : Maar als hij een goed idee heeft-

TOM : *(duwt DICK met zijn doos naar de trap, roept)* Harry heeft nog NOOIT een goed idee gehad! *(wendt zich van DICK af, grijpt HARRY bij de kraag en sleept hem naar de voordeur)* Jij naar je auto en maken dat die zak met dat lijk uit mijn tuin verdwijnt, nu!

HARRY : Maar waar moet ik er in godsnaam mee blijven?

TOM : Dump het maar ergens, het kan me niet schelen waar!

HARRY : Je kunt niet zomaar een lijk dumpen. Dit zijn dingen waarover goed nagedacht moet worden.

TOM : *(opent de voordeur)* Ik heb erover nagedacht. Dumpen die handel! *(hij draait HARRY de rug toe, maar die komt terug)*

HARRY : Wacht nu eens even, voor we iets doen aan die andere dingen moeten we bespreken hoe we-

TOM : *(roept)* Nu moet je eens goed luisteren, jij achterlijk stuk onkruid met je rattenhersenen! Jij- *(hij zwijgt opeens, sluit de deur en duwt HARRY naar het venster)* Andere dingen? Je zei: voor we iets doen aan die andere dingen?!

HARRY : Euh... ja.

TOM : *(het ergste vrezend, gebaart naar de tuin)* Welke andere dingen, waar zijn die andere dingen?

HARRY : Het meeste zit in die grote zak, de rest heb ik naar binnen gebracht om het je te tonen.

(TOM kijkt verbijsterd, HARRY loopt naar de vier Aldi tassen bij de deur tilt er een op, TOM kijkt gruwend, HARRY reikt hem de tas aan, TOM staart er enkele tellen naar)

TOM : *(gilt)* Ik wil dat hier weg!! *(hij stapte achteruit en smijt de tas naar HARRY)*

REKWISIETEN EERSTE BEDRIJF

kussens op het opklapbed
 kussens op de fauteuil
 Draadloze telefoon op het tafeltje bij de fauteuil
 LINDA's jas aan de kapstok
 N.B.: Er zitten sleutels langs de toneelzijde op de deur naar de keuken en naar de slaapkamer.

Autosleutels DICK
 Vier Aldi winkeltassen (een met een legeruniform, een met citroenen en zout, twee met verpakte lichaamsdelen)
 Twee winkeltassen Delhaize
 Een bundel papieren (HARRY)
 Twee grote kartonnen dozen (DICK)
 Verfrommeld stuk papier (DICK)
 Boeket bloemen (LINDA)
 Gsm (DICK)
 Fles cognac (ANDREAS)
 Sigaret (ANDREAS)
 Knapzak (ANDREAS)
 Groot mes (KATERINA)
 Grote reistas (KATERINA)
 Notitieboek en pen (DOWNS)
 Attaché case (MEVROUW POTTER)
 Vel papier (TOM)
 Handdoek (TOM)
 Lange sjaal voor om het middel (ANDREAS)

In de slaapkamer:
 Handdoek (TOM)
 Hemd (TOM)
 Das (TOM)
 Handtas met een portemonnee erin (LINDA)
 Trompet (ANDREAS)
 In de keuken:
 Dienblad met een gevouwen tafelkleed en aardewerk erop (LINDA)
 Twee theekoppen (LINDA)
 Officieel document en pen (LINDA)
 Bloemen in vaas (LINDA)
 Grote vuilniszak met lichaamsdelen
 Voorschoot (LINDA)
 Kruiwagen (HARRY)
 Halve boterham (KATERINA)
 Fles ketchup (LINDA)

REKWISIETEN TWEEDE BEDRIJF

Keuken:

2 grote lege vuilniszakken (HARRY)

2 luchtverfrissers (HARRY)

Eetkamer:

Ordener (mevrouw POTTER)

Appartement:

Kartons met sigaretten (ANDREAS)

3 cognacflessen (ANDREAS)

Reistas met mes (KATERINA)

Attaché case met diverse paspoorten (BORIS)

Pistool (BORIS)

Biljet van 5 euro (TOM)

Envelop vol met biljetten van 20 euro (KATERINA)

Stuk papier (KATERINA)

Slaapkamer: Valies (LINDA)